Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego

Z A W Ó D

Technik turystyki na obszarach wiejskich

(515205)

VCC
FUNDACJA

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego" nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4-8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK 6

CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE 10

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE 11

2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH 12

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE 13

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO 14

CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE 15

1. DANE ZAWODOZNAWCZE 15

SYNTEZA ZAWODU — TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH 15

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE 15

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE 16

WARUNKI PRACY 16

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE 16

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE 17

PLUSY I MINUSY ZAWODU 18

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY 18

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY 19

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY 19

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE 22

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE 22

MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI — TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH 24

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY 24

ZAPOTRZEBOWANIE 24

ZAROBKI 27

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ 29

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE 29

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY 30

CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE 31

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH 31

PRZYDATNE LINKI 31

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ 32

SŁOWNIK

Zawód - stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie oraz umożliwia dalsze kształcenie w szkole policealnej. Uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego umożliwia kształcenie również na studiach wyższych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia - typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczanym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe – szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy - egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców - również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja - zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie - wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągniecie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) - to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiająca pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady.

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) - opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji - zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo-akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmie decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

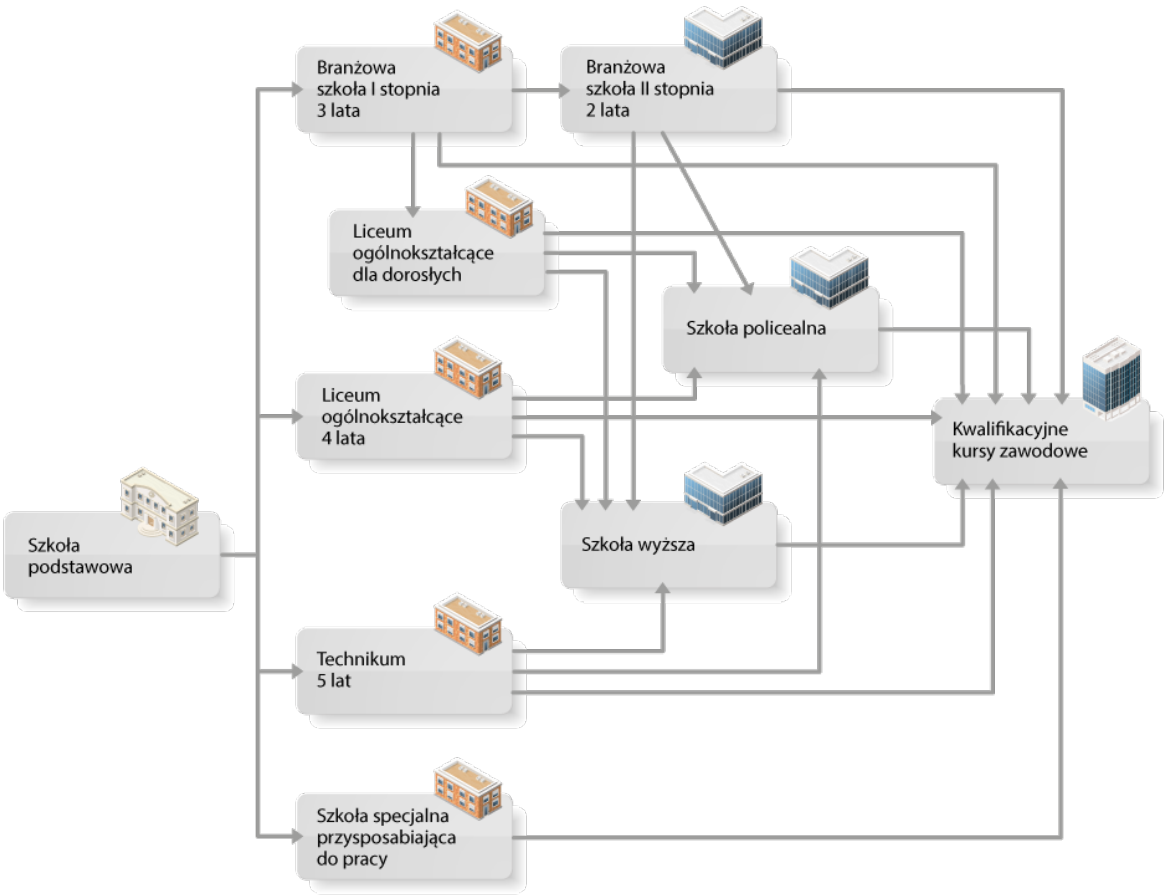

Źródło: https://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/

1.STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- instytucjonalne formy opieki nad najmłodszymi dziećmi: żłobki, kluby dziecięce,
- szkoły dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8–letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- 5–letnie technikum,
- 3–letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2–letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4–letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7–15 lat.
Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz.U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

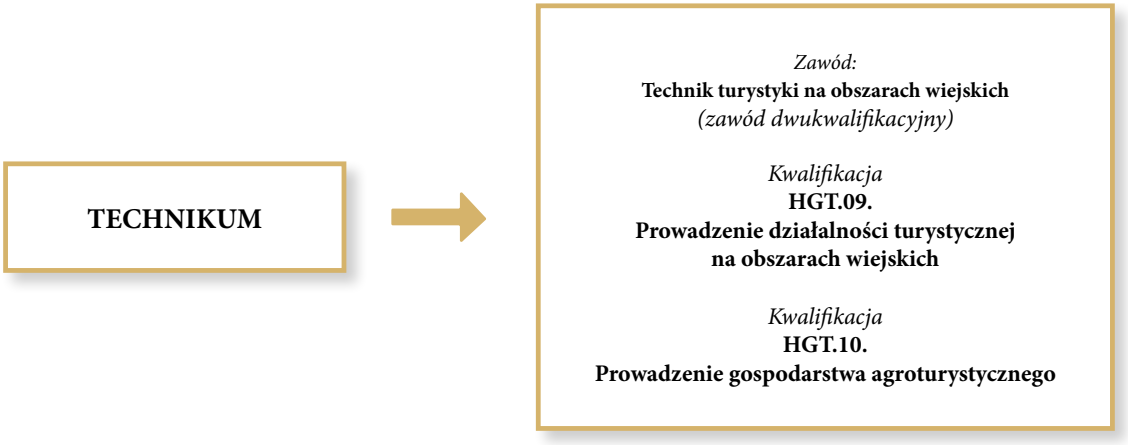

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem), w technikach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych, przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJETNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH

Synteza zawodu	*Prowadzi gospodarstwo rolne i organizuje turystykę wiejską w formie: agroturystyki, ekoturystyki, wiejskiej turystyki kulturowej, a także turystyki rowerowej, pieszej, konnej itp. Planuje i organizuje wypoczynek turystów na obszarach wiejskich, dopasowując ofertę do ich potrzeb. Organizuje we współpracy z lokalnymi usługodawcami atrakcje dla gości (np. warsztaty, rękodzieła, pieczenia chleba, itp.), a także imprezy dla firm.* *Prowadzi hodowlę zwierząt oraz własne uprawy warzyw i owoców, z których przygotowuje posiłki oraz przetwory dla gości. Analizuje bieżące trendy i planuje biznesową strategię rentownego rozwoju własnej działalności. Prowadzi stronę internetową i profile w mediach społecznościowych promujące wypoczynek w swoim gospodarstwie agroturystycznym.*

Do zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych w:

1. zakresie kwalifikacji: HGT.09. Prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich:
   a. przygotowania i sprzedaży imprez i usług turystycznych na obszarach wiejskich,
   b. realizowania i rozliczania imprez i usług turystycznych na obszarach wiejskich,
2. zakresie kwalifikacji HGT.10. Prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego:
   a. organizowania prac w gospodarstwie rolnym,
   b. organizowania działalności agroturystycznej,
   c. obsługiwania klienta w gospodarstwie agroturystycznym.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich wyodrębniono dwie kwalifikacje cząstkowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
HGT.09.	Prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich	4
HGT.10.	Prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego	4

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- w obiekcie agroturystycznym,
- na wolnym powietrzu przy pracach rolnych oraz gospodarskich,
- samodzielnie w ścisłym kontakcie z turystami, gośćmi,
- w ciągłym ruchu i dyspozycyjności dla gości,
- we współpracy z innymi usługodawcami i dostawcami lokalnego rynku turystycznego,
- w nienormowanym czasie pracy przez cały tydzień, szczególnie w tzw. wysokim sezonie turystycznym,
- wykorzystując urządzenia gospodarstwa domowego, sprzęt rolniczy oraz biurowy — komputer, telefon, terminal płatniczy.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich oczekiwane są następujące predyspozycje:

- preferowanie pozamiejskiego stylu życia,
- komunikatywność,

- życzliwość dla ludzi,
- wysoka kultura osobista,
- gościnność,
- asertywność,
- elastyczność w dostosowywaniu się do zmian i do potrzeb gości,
- zamiłowanie do uprawy ziemi, roślin lub do hodowli,
- zdolności kulinarne do przygotowywania posiłków,
- zdolności do przetwarzania żywności na przetwory,
- umiejętność planowania i organizacji działań,
- zdolność do podejmowania decyzji,
- samodzielność
- operatywność,
- gotowość do wytężonej pracy,
- odporność na stres,
- dyskrecja.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich należą:

- przewlekłe choroby układu kostnego,
- wady kręgosłupa, uniemożliwiające zwiększony wysiłek fizyczny,
- zaburzenia pracy rąk,
- choroby układu krążenia,
- choroby neurologiczne np. epilepsja,
- nasilone postacie alergii, astma,
- poważne wady wzroku i słuchu,
- choroby stawów.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
• możliwość realizowania się w zawodzie z dużym potencjałem na przyszłość, w ramach coraz częściej wybieranych przez ludzi form wypoczynku, • możliwość kształtowania miejsca pracy według własnego uznania i preferencji, • możliwość realizowania się w nierutynowej pracy ze względu na znaczną atrakcyjność i różnorodność codziennych zadań, • bezpośredni kontakt z ludźmi, • możliwość poznawania ciekawych ludzi, • możliwość łączenia własnych pasji, filozofii stylu życia z pozyskiwaniem środków finansowych na utrzymanie, • możliwość uzyskania pełnych uprawnień rolniczych, uznawanych we wszystkich krajach Unii Europejskiej.	• kontakt z tzw. trudnym klientem, • dyspozycyjność (praca w weekendy, święta, dni ustawowo wolne od pracy), • mniejsza przestrzeń do wyraźnego oddzielania sfery życia prywatnego od zawodowego, • praca w ciągłej gotowości do spełniania oczekiwań gości, • trudność w realizowaniu obowiązków jeśli: — kandydatowi do pracy brakuje cierpliwości i życzliwości wobec gości, — kandydat do pracy ma słabo rozwinięte umiejętności komunikacji interpersonalnej, — kandydatowi do pracy brakuje pasji do pracy na gospodarstwie, przy uprawie roślin, hodowli itp., — kandydat do pracy ma słabszą umiejętność samodzielnej organizacji pracy i mniejszą samodyscyplinę, — kandydat do pracy ma słabszą gotowość angażowania się we wzmożony wysiłek fizyczny.

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich może podejmować pracę w:

- biurach turystycznych,
- obiektach noclegowych,

- gospodarstwach rolnych,
- organach administracji samorządowej,
- branżowych organizacjach, fundacjach i stowarzyszeniach.

Może prowadzić własną działalność gospodarczą i gospodarstwo agroturystyczne.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- właściciel gospodarstwa agroturystycznego,
- przewodnik,
- animator czasu wolnego,
- recepcjonista,
- kucharz,
- kelner,
- pokojowa,
- pracownik prac polowych,
- obsługa zwierząt, gospodarskich.

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Gospodarstwo agroturystyczne jest zlokalizowane na terenie wiejskim, w odległości od głównych szlaków komunikacyjnych i infrastruktury przemysłowej. Często w bliskiej odległości do lasów, rzek, jezior, szlaków turystycznych, ścieżek rowerowych itp. Jest to budynek mieszkalny lub zespół budynków (nierzadko zachowanych w regionalnej stylistyce architektonicznej), usytuowany w otoczeniu zieleni. W skład gospodarstwa mogą wchodzić: drewniany budynek mieszkalny z zagospodarowanym poddaszem, budynek spichlerza, budynek byłej stodoły, miejsca ogniskowe, zadaszone wiaty, altanki, miejsca do parkowania samochodów. W gospodarstwie agroturystycznym powinny być spełnione wszelkie wymagania sanitarne (m.in. wydzielone miejsce do składowania odpadów), przeciwpożarowe oraz inne określone odrębnymi przepisami (np. HACCP w agroturystyce odnoszący się do zasad żywienia).

WYPOSAŻENIE STANOWISKA PRACY

Organizacja gospodarstwa agroturystycznego powinna uwzględniać możliwie kompleksową i spójną formułę zaspakajania oczekiwań turystów. Funkcjonalny układ pomieszczeń: noclegowych, żywieniowych (kuchnia, jadalnia) czy do rekreacji ma zapewniać gościom dyskrecję oraz komfort wypoczynku. Także wyposażenie gospodarstwa rolnego w sprzęty, urządzenia itp. powinno być stosowne do prowadzonych: upraw, hodowli czy przetwórstwa.

Typowe gospodarstwo agroturystyczne, w najbardziej podstawowej formie powinno się składać z:

- bazy noclegowej,
- bazy żywieniowej,
- bazy związanej z prowadzoną działalnością rolniczą,
- urządzeń rekreacyjnych,
- infrastruktury wypoczynkowej.

BAZA NOCLEGOWA

To najczęściej pokoje wyposażone w podstawowe sprzęty:

- łóżka,
- meble na ubrania,
- krzesła i stoliki,
- oraz w łazienkę.

Dodatkowo w wyposażeniu, mającym wpływ na komfort pobytu gości i na jakość spędzania przez nich wolnego czasu powinien być umożliwiony dostęp do:

- telewizora,
- radia,
- pralki,
- telefonu w nagłych przypadkach,
- żelazka i deski do prasowania,
- Internetu i sieci Wi-Fi,
- folderów, map, przewodników turystycznych o okolicy.

BAZA ŻYWIENIOWA

Istotnym elementem prowadzenia agroturystyki w ramach kompleksowości świadczonych usług oraz dodatkowych możliwości zarobkowania jest przygotowywanie pełnego wyżywienia dla gości. Najczęściej przygotowuje się je na bazie surowców z własnego gospodarstwa oraz

z lokalnych, regionalnych produktów, co stanowi dodatkową atrakcję i zachętę dla turystów. Mogą to być posiłki wegetariańskie. Ważne jest, aby były nie tylko smaczne, ale i podawane w atrakcyjny sposób.

W skład bazy żywieniowej wchodzi:

- kuchnia wraz z niezbędnym wyposażeniem do przygotowywania posiłków (lodówką, urządzeniami umożliwiającymi przygotowanie gorących napojów, posiłków),
- miejsce spożywania posiłków (jadalnia lub zagospodarowane do tego celu np. taras czy weranda),
- zastawa do serwowania posiłków.

BAZA ZWIĄZANA Z PROWADZONĄ DZIAŁALNOŚCIĄ ROLNICZĄ

Możliwości wyposażenia w pomieszczenia, maszyny, urządzenia itp. jest tutaj niezmiernie dużo i są uzależnione od typu prowadzonej: uprawy, hodowli czy przetwórstwa. Mogą to być: stawy hodowlane ryb, hodowla kóz i produkcja serów, hodowla drobiu, pasieki i produkcja miodów, uprawa owoców (np. aronii, malin, borówki amerykańskiej, jabłek), warzyw, zbóż (np. amarantusa, kaszy gryczanej), kwiatów, a także ziół–plantacje lawendy, nagietków.

URZĄDZENIA REKREACYJNE

Przykładowo mogą to być:

- tenis stołowy,
- kort tenisowy,
- basen,
- kijki do nordic walking,
- hamaki,
- kajaki,
- wędki,
- rowery,
- narty,
- miejsce wyznaczone na gry zespołowe np. do gry w siatkówkę, boisko do piłki nożnej, boisko do badmintona.

INFRASTRUKTURA WYPOCZYNKOWA

- zieleń ozdobna lub ogród,
- grill lub miejsce na ognisko,
- zacienione miejsca wypoczynku dla gości z miejscami do siedzenia np. altana, wiata, parasole,

- aneks wypoczynkowy dla gości (tj. ogólnodostępne pomieszczenie, w którym nie zależnie od pory dnia mogą przebywać goście wypoczywający w obiekcie),
- miejsca w ogrodzie, gdzie można wypoczywać na świeżym powietrzu wraz ze stolikami, ławeczkami, leżakami.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU – TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH

Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej można podjąć naukę w 5-letnim technikum w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w szkolnych pracowniach: turystyki, hotelarskiej, żywienia z salą konsumpcyjną oraz rolniczej. Szkoła zapewnia dostęp do: gospodarstwa rolnego i ogrodniczego (prowadzącego uprawę różnego rodzaju roślin jadalnych i ziół) oraz do gospodarstw rolnych prowadzących uprawę zbóż czy hodowlę zwierząt gospodarskich (wyposażonych w budynki inwentarskie z żywymi zwierzętami, magazyny do przechowywania produktów rolniczych, magazyny do przechowywania pasz, nawozów mineralnych i środków ochrony roślin, pola z roślinami uprawnymi, łąki, pastwiska, działkę agrobiologiczną).

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji HGT.09. Prowadzenie działalności turystycznej na obszarach wiejskich oraz HGT.10. Prowadzenie gospodarstwa agroturystycznego i zdanie tych egzaminów umożliwia, po ukończeniu szkoły, uzyskanie dyplomu zawodowego w tym zawodzie.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

Ścieżka 1. *(dla młodzieży szkół ponadpodstawowych i dla dorosłych)*

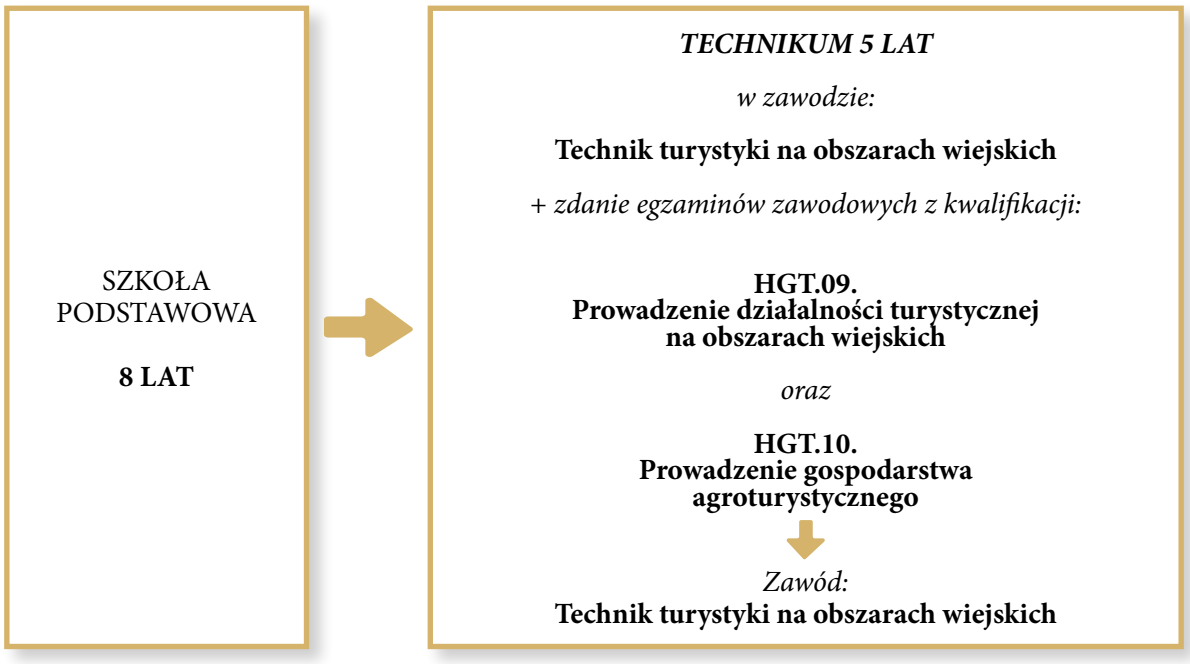

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE ZAWODU TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH

W trakcie nauki zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich szkoła prowadząca kształcenie zawodowe, poza realizacją treści kształcenia określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, będzie mogła zaoferować uczniom przygotowanie do uzyskania dodatkowych umiejętności zawodowych, kwalifikacji rynkowej funkcjonującej w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji lub dodatkowych uprawnień zawodowych.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego dla zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich przewiduje, że uczniowie mogą nabywać dodatkowe umiejętności zawodowe w zakresie:

Lp.	Nazwa dodatkowych umiejętności zawodowych	Zawody, z którymi są związane dodatkowe umiejętności
1.	Animacja czasu wolnego	technik hotelarstwa technik organizacji turystyki technik turystyki na obszarach wiejskich
2.	Koordynowanie opieki nad turystami	
3.	Organizowanie spotkań biznesowych i konferencji	
4.	Pilotaż wycieczek	
5.	Udzielanie informacji turystycznej	
6.	Przewodnictwo turystyczne	

MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – – TECHNIK TURYSTYKI NA OBSZARACH WIEJSKICH

Kursy i szkolenia dokształcające

Każdy technik turystyki na obszarach wiejskich powinien doskonalić umiejętności zawodowe i poszerzać wiedzę m.in. o atrakcjach kulturalnych w regionie, o nowych trendach kulinarnych, a także o tradycjach kulinarnych i o tradycyjnych potrawach regionalnych czy w zakresie relaksacyjnych form spędzania wolnego czasu. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach, warsztatach i konferencjach branżowych. Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji np. pilot wycieczek, przewodnik turystyczny, pracownik biura podróży, animator czasu wolnego, pracownik informacji turystycznej, pracownik gospodarstwa produkcji roślinnej czy hodowca zwierząt lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe. Powinien doskonalić znajomość języków obcych, a także na bieżąco aktualizować przepisy związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Technik turystyki na obszarach wiejskich to nowy zawód, na który jest coraz większy popyt na rynku usług turystycznych. Wiąże się to z dynamicznym rozwojem turystyki, trendami stylu życia w tzw. nurcie slow life (to filozofia życia w zwolnionym tempie, z dala od codziennej bieganiny, z zachowaniem zasad zdrowego jedzenia), wzrostem zainteresowania wypoczynkiem na obszarach wiejskich oraz zapotrzebowaniem na produkty ekologiczne wytwarzane też przez gospodarstwa agroturystyczne.

Przy realizowaniu zadań zawodowych absolwent korzysta z walorów przyrodniczych i kulturowych terenów wiejskich (m.in. z folkloru, architektury wiejskiej i kuchni regionalnej). Technik turystyki na obszarach wiejskich najczęściej podejmuje zatrudnienie w ramach własnego gospodarstwa.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik turystyki na obszarach wiejskich w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

   W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik turystyki na obszarach wiejskich w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

   W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik turystyki na obszarach wiejskich zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	–	–
kujawsko-pomorskie	–	TAK
lubelskie	–	TAK
lubuskie	–	–
łódzkie	–	–
małopolskie	–	TAK
mazowieckie	–	–
opolskie	–	–
podkarpackie	–	TAK
podlaskie	–	TAK

pomorskie	–	TAK
śląskie	–	TAK
świętokrzyskie	–	TAK
warmińsko-mazurskie	–	TAK
wielkopolskie	–	–
zachodniopomorskie	TAK	–

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na Zawód: **Technik turystyki na obszarach wiejskich**								
OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	39	130	0	0	0	0	0	0
Województwo dolnośląskie	2	2	0	0	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	1	23	0	0	0	0	0	0
Województwo lubelskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo lubuskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo łódzkie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo małopolskie	10	68	0	0	0	0	0	0
Województwo mazowieckie	8	8	0	0	0	0	0	0

Województwo opolskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo podlaskie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo śląskie	3	3	0	0	0	0	0	0
Województwo świętokrzyskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo warmińsko--mazurskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo wielkopolskie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo zachodniopomorskie	12	23	0	0	0	0	0	0

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego" 2018.

ZAROBKI

Zarobki osób zatrudnionych na stanowisku technik turystyki na obszarach wiejskich zależą przede wszystkim od operatywności osób wykonujących ten zawód. W świetle danych Głównego Urzędu Statystycznego (Struktura wynagrodzeń według zawodów, 2018)[1] w grupie osób zatrudnionych jako gospodarze obiektów – prezentują się następująco: średnie wynagrodzenie brutto wynosi 3 010 PLN i jest o 34% niższe niż średnia krajowa, która wynosi brutto 4 590 PLN.

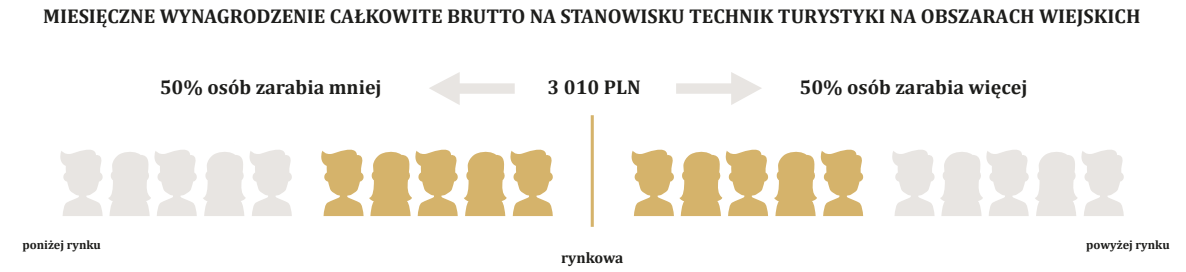

[1] https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy/struktura-wynagrodzen-wedlug-zawodow-w-pazdzierniku-2018-roku,4,9.html

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- rodzaje oferowanych usług w ramach agroturystyki,
- atrakcyjność turystyczna regionu,
- wielkość bazy noclegowej,
- rodzaj wytwarzanych produktów rolnych lub rękodzielniczych.

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- gotowość do bycia dyspozycyjnym zawodowo,
- znajomość języka obcego w stopniu komunikatywnym,
- kursy i szkolenia z zakresu m.in. obsługi klienta, radzenia sobie z trudnym klientem,
- prawo jazdy kategorii B.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- http://pracuj.pl
- http://gazetapraca.pl
- http://praca.pl
- http://praca.gov.pl
- http://praca.money.pl
- https://pl.jooble.org/

Portale branżowe:

- http://agroturystyka.pl
- https://pftw.pl/
- http://nawsinajlepiej.polska.travel
- http://horecanet.pl
- http://e-hotelarz.pl
- http://e-hotelarstwo.com
- http://enjoyyourstay.pl
- http://propertynews.pl/hotele

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019".

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: https://rspo.men.gov.pl.

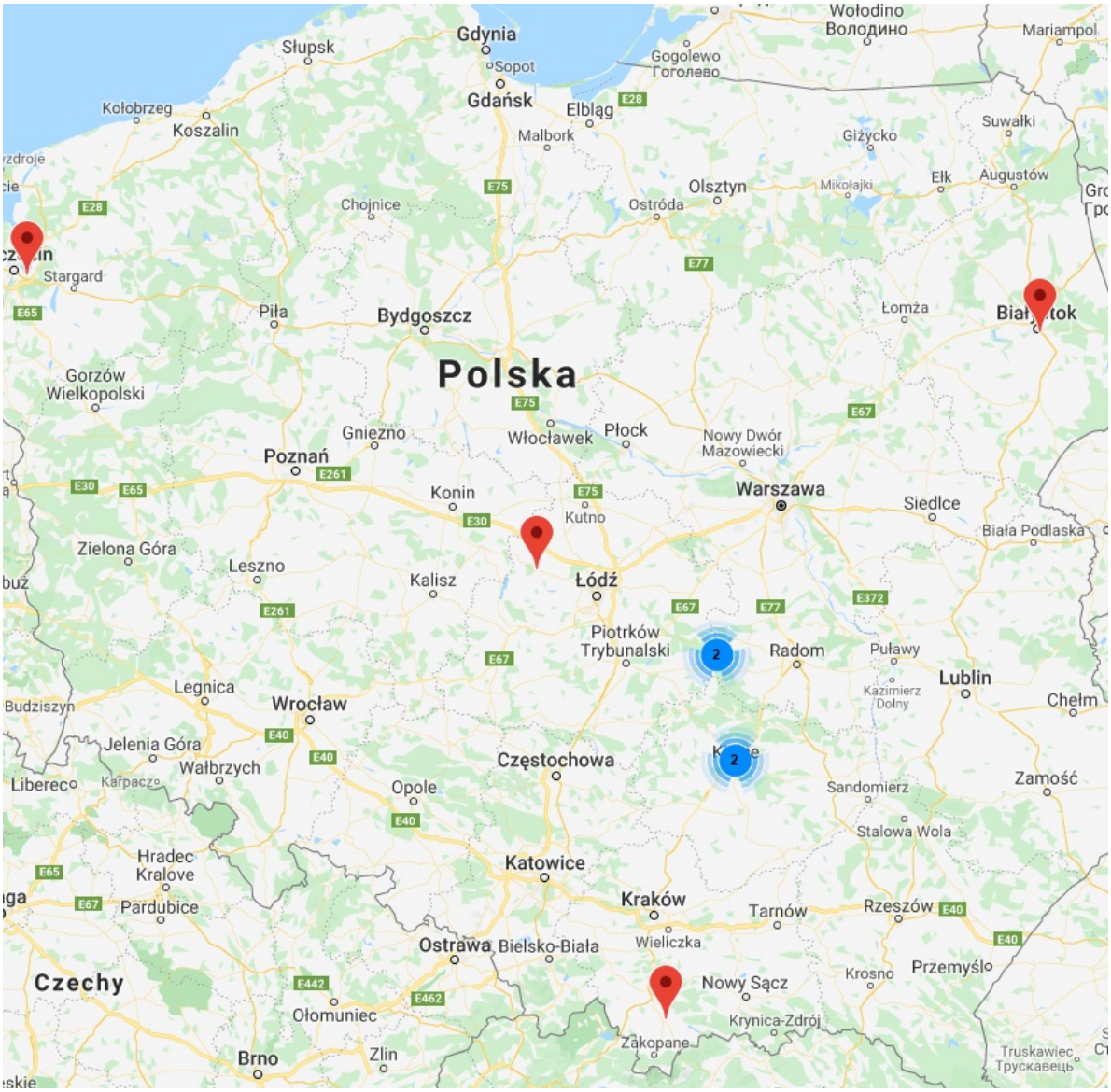

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich w roku szkolnym 2019/2020.

szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich

liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich

Technik turystyki na obszarach wiejskich – szkoły kształcące w zawodzie

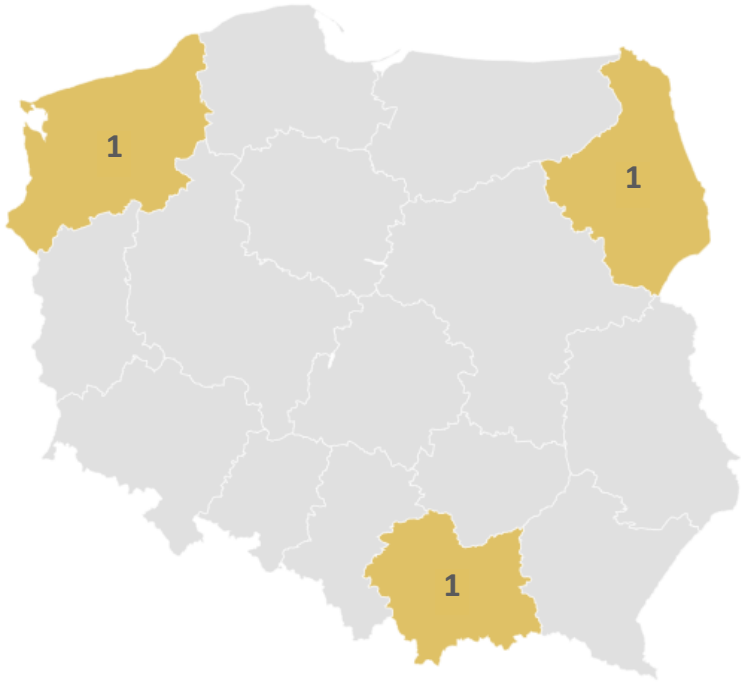

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie technik turystyki na obszarach wiejskich w roku szkolnym 2019/2020.

Technik turystyki na obszarach wiejskich - wybory uczniów

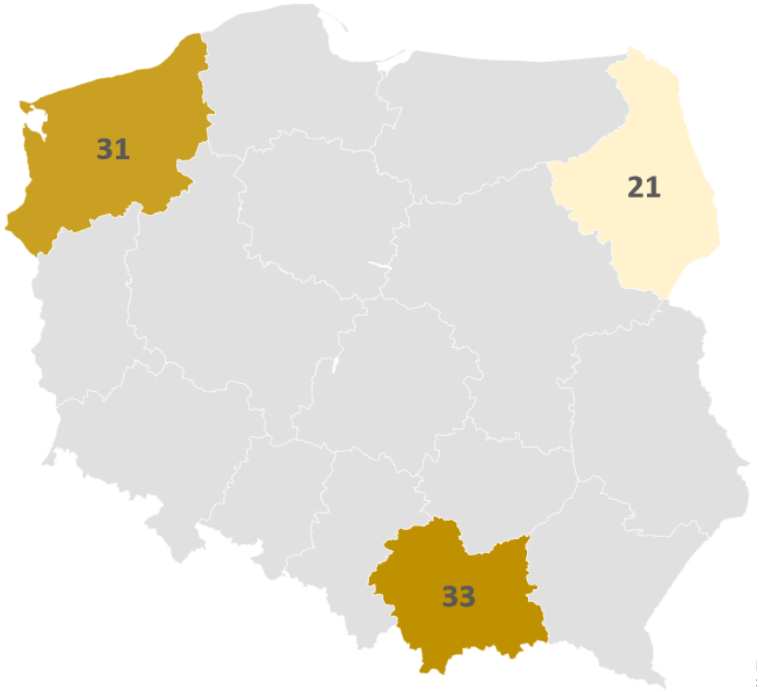

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	https://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	https://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	https://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji	https://rejestr.kwalifikacje.gov.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/

Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl
Portal publicznych służb zatrudnienia	http://psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Technik turystyki na obszarach wiejskich – 515205,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik turystyki na obszarach wiejskich – 515205,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018-2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Wiadomości Turystyczne”,
- „Rynek Turystyczny”,
- „Biznes i Turystyka”,
- „Weranda Country”,
- „Sielskie Życie”.

IMPREZY BRANŻOWE

- Krakowskie Forum Turystyczne (Travel Meetings Krakow Malopolska),
- Międzynarodowe Targi Turystyki Wiejskiej i Aktywnej AGROTRAVEL & ACTIVE LIFE, Kielce,

- TOUR SALON Targi Regionów i Produktów Turystycznych, Poznań,
- Międzynarodowe Targi Turystyczne TT WARSAW,
- Forum Promocji Turystycznej,
- Ogólnopolskie Forum Agentów Biur Podróży,
- Forum Pilotów, Przewodników, Biur Podróży i Atrakcji Turystycznych,
- Ferien Messe Wien (największe targi turystyczne we Wiedniu).

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

VCC FUNDACJA

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój
Rzeczpospolita Polska
Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny